

Adaptació de les proves de batxillerat per a l'accés a la Universitat a conseqüència de la situació socio sanitària provocada per la COVI D-19

Arts Escèniques

No hi ha cap canvi en l'estructura.

Pel que fa a l'optativitat, l'alumne pot triar qualsevol de les dues opcions, tant a la part **b** com a la part **c**, sense que la part **c** estigui condicionada a la tria feta a la part **b**.

Per altra banda, els continguts corresponents a la història del teatre de la part **c** (desenvolupament d'un dels dos temes proposats a l'opció), es proposaran entre els presentats a l'annex A:

Annex III

- 1. Orígens del teatre.** Origen ritual del teatre. Elements del ritual (el sagrat, el ritu, la festa, el tòtem, la màgia).
- 2. El teatre grec.** Orígens, formes i principals autors (Sòfocles, Eurípides, Aristòfanes).
- 3. El teatre a Roma.** Orígens, formes i autors principals (Plaute i Terenci).
- 4. Teatre medieval.** Iníci i evolució del teatre medieval. El teatre religiós medieval i tècniques escenogràfiques.
- 5. Teatre del Renaixement.** La *commedia dell'arte* (orígens, característiques, tècniques i estructura, personatges i màscares).
- 6. El Segle d'Or espanyol.** Característiques i autors principals (Lope de Vega i Calderón de la Barca). L'art nou de fer comèdies.
- 7. El teatre europeu dels segles XVI i XVII.** Característiques i autors principals (Shakespeare i Molière).
- 8. El neoclassicisme.** Característiques. El retorn a les formes clàssiques.
- 9. El Romanticisme.** Característiques generals i autors principals (Goethe, Zorrilla i la figura de Don Juan).
- 10. El Naturalisme enfront del Realisme.** Stanislavski. El Naturalisme psicològic (Chejov, Pirandello i Shaw.)
- 11. Teatre a les literatures hispàniques dels de 1900 a 1939 (Valle Inclán, García Lorca).** La innovació modernista en el teatre català (Josep M. de Sagarra).

12. Grans innovadors de l'escena internacional al segle XX (Brecht i Artaud). Nord-Amèrica (O'Neill, Tennessee Williams, Arthur Miller). L'existencialisme (Albert Camus i Jean-Paul Sartre).

13. Teatre de l'absurd (Samuel Beckett i Eugène Ionesco). Nou teatre: Nova York. Teatre pobre de Grotowski (Peter Brook, Tadeusz Kantor, Heiner Müller).

14. El teatre hispànic de la segona meitat del segle XX (Buero Vallejo, Joan Brossa). Els col·lectius: els Joglars, els Comediants i la Fura dels Baus.